

DIPLOMNÍ PRÁCE
ZIMNÍ SEMESTR 2019-2020

GABRIELA ŠOLCOVÁ
VELKOMĚSTSKÝ POLYFUNKČNÍ DŮM FLORENC
PRAHA 8

VEDOUcí DIPLOMNÍ PRÁCE
ing. arch. Jan Sedlák
Asistent ing. arch. Ivan Hnízdil

ZADÁNÍ

Úkolem diplomní práce je návrh zástavby plochy nad stanicí metra Florenc v Praze Karlíně polyfunkční stavbou.

MÍSTO A JEHO KONTEXT

Zvolenou lokalitou pro je nárožní plocha vymezená ulicemi Sokolovská, Ke Štvanici, resp. ulice Za Poříčskou bránou. Jedná se o poměrně rozsáhlý pozemek (o rozloze téměř tři čtvrtě hektaru) vzniklý po demolicích existujících budov v souvislosti svýstavbou stanice metra. Plocha je dnes jen částečně zastavěná přízemními, možno říci provizorními objekty, sloužícími provozu stanice metra. Její výstavbou došlo k narušení původní blokové zástavby západní části Karlína, demolici osmi domů v přilehlém domovním bloku a k úplnému zmizení menšího domovního bloku s pěti domy a tím i zrušení bývalé Prokopovy ulice. Šířeji pojatý prostor byl původně předpolím středověkých a posléze barokních hradeb a předělem dvou městských částí, ale i dvou odlišných urbánních struktur. Po zániku hradeb byl chápán jako ambiciózní prostor solitérních veřejných staveb a parkové zeleně, které vzaly za své využitím této spáry města pro kapacitní dopravní stavbu, tzv. severojižní magistrály. Z pohledu provozně funkčního je místo dnes v rámci platného územního plánu charakterizováno jako smíšená plocha městského jádra (SMJ) s významnou koncentrací pasantů související s křížením dvou linek metra a průniku tramvajové a autobusové dopravy na jejím povrch. Tento charakter je posílen také vlivem blízkého autobusového nádraží Florenc. Jedná se o jeden z nejvýznamnějších dopravních uzlů vnitřního města. Jako takový je již dnes zároveň místem soustředění komerčních aktivit.

Z pohledu prostorového se jedná o vstupní průčelí do Karlína, jež je již dnes tvořeno protilehlou meziválečnou stavbou objektu Atlas, která zde nastavuje novodobé pojetí výstavby i jejího měřítka.

ZÁKLADNÍ POJETÍ NÁVRHU A VLASTNÍ ŘEŠENÍ

Základní koncept objemového a půdorysného utváření navrhované stavby odpovídá charakteru místa jak po prostorové, tak i funkční stránce. Rozhodující pro koncept je

existující diagonálně vedená linie metra a tomu odpovídající organizace výstupů z vestibulu na povrch, resp. nutnost podřízení se existujícím stavebním konstrukcím metra. Navržený koncept na to reaguje rozdělením zástavby do dvou, nad zemí oddělených hmot, trojúhelníka (v podání diplomantky „trigon“) a doplňku stavbou stanice porušené blokové zástavby na východní straně. Jejich předěl v podobě pěší, částečně kryté ulice - pasáže je možno chápat jako vhodnou revokaci zaniklé Prokopovy ulice, jejíž upravené směřování má v nové situaci ještě větší opodstatnění, nežli tomu bylo dříve. Hmotově i funkčně se jedná o logické a zdařilé utváření. Různorodé, veřejnosti přístupné prostory na úrovni parteru, resp. 2.n.p. odrážejí charakter pražských „moderních paláců“ s jejich pasážemi, dvoranami, galeriemi a atrii umožňujícími prosvětlení jinak velmi intensivně zastavěného a rozlehlého pozemku.

Prostorová i funkční organizace vstupů, resp. průchodů na úrovni parteru odráží potřebné provozní vztahy místa velmi intensivně zatíženého pěší dopravou. Logicky je řešeno i zásobování a přístup do podzemních parkingů. Některé prostorové, dispoziční a provozní složitosti návrhu možno přičíst zmíněné složitosti vstupních podmínek pozemku. Návrh se s nimi ve většině případů dobře vyrovnává.

Vlastní dispoziční řešení odráží různorodé požadavky polyfunkčního objektu zahrnujícího především obchodní, gastronomickou a administrativní funkci. Dispoziční složitost integrace těchto provozů do jednoho objemu stavby je řešena jak jejich stratifikací, tak diferenciací částí objemů celku. Celkově lze považovat toto řešení za funkční i zdařilé.

Návrh volumetricky odpovídá současně (především ekonomicky) vnímané potřebě intenzity města snažící se o maximální využití potenciálu místa. Měřtkem objemů se návrh vztahuje, k již novodobému pojetí protější budovy Atlas z meziválečného období. Výsledným dojmem jej dokonce přesahuje. Především délkou jednotlivých univerzálně řešených průčelí. Toto pojetí řešený objekt měřítkově zvětšuje a na druhé straně „obsahově“ spíše v kontextu místa oslabuje, resp. „zmenšuje“.

Vlastní architektonický výraz odráží tendence obdobných staveb dnes vznikajících v centru Prahy. Průčelí jsou řešena jednotně, univerzálně (paušálně) pojatým členěním, rastrem, bez ohledu na to, že jsou orientována do prostorově velmi odlišných prostředí. Návrh se až demonstrativně vymezuje vůči různorodosti okolní, starší zástavby. Do jisté míry to také ilustruje dvoustupňová vertikální skladba objektu, která opouští v okolí obvyklé trojdělení (sokl, „tělo“, střecha, resp. architektonický akcent působící ve střešní rovině), a řadí se tak k četným novodobým realizacím jako pokračování mizející ambice na větší pestrost a měkkost objemů a siluet tradičních pražských staveb, včetně těch dobově a funkčně analogických (za zmínku, v porovnání s Atlasem, stojí i určitá „ostrohrannost“, která dojmově měřítko dále stupňuje).

Pominu-li však tuto kontextuální problematiku, je možno výsledně konstatovat, že architektonické řešení i architektonický výraz stavby jako takové jsou kompozičně kultivované a suverénní.

HODNOCENÍ A ZÁVĚR

Diplomantka splnila velmi dobře požadavky velice složitého a nelehkého zadání a předložená diplomní práce má obsahově i formálně velmi dobrou úroveň. Je zřejmé, že je výsledkem soustředěné úvahy a rozvíjení tématu, stejně jako podrobného studia problematiky velkoměstských objektů i daného místa.

Uznání možno vyslovit velmi přehlednému i kultivovanému provedení projektu díky jeho vybavení a grafické úrovni, které jsou také na velmi dobré úrovni.

Svou závěrečnou diplomní prací diplomantka ukazuje, že je v budoucnu schopna řešit i složité architektonické úkoly, před které ni praxe postaví.

Doporučuji projekt k obhajobě s návrhem klasifikace A - výborně.

ing. arch. Jan Sedlák
V Praze dne 24. 1. 2020